

Finnish
A Personal Experience With God
54-0724

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

**Henkilökohtainen kokemus
Jumalan kanssa**

Chicago, Illinois, USA

24.7.1954

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

⁷⁵ Haluatko päästä tuosta vatsavaivastasi ja mennä nauttimaan illallista? Mene ja nauti illallisesi Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä.

Haluavatko kaikki parantua tällä kerralla? Jos haluatte, nouskaa seisomaan ja ottakaa vastaan minun Herrani Jeesus Kristus henkilökohtaisena parantajanne, niin Hän parantaa teidät.

Oi, Jumala, ole armollinen tälle ihmisyleisölle. Täyttäköön Pyhä Henki tämän paikan nyt palavalla tulella ja Pyhän Hengen savulla, joka tuli temppeliin silloin, kun Salomo vihki sitä, ja tulvikoon Jumalan voima näiden ihmisten läpi. Tulkoot sairaat terveeksi aivan tällä hetkellä, Jeesuksen Kristuksen kautta.

Henkilökohtainen kokemus Jumalan kanssa

¹ Kiitos oikein kovasti. Painaisimmeko päämme rukoillaksemme muutaman sanan.

Taivaallinen Isämme. Me olemme kiitollisia sinulle tästä yhdessäolon hetkestä täällä Chicagossa, sinun rakkaiden lastesi kanssa. Monet heistä ovat eri puolilta maailmaa, ja me olemme kiitollisia kokoontuessamme kerta kerran jälkeen tietäen, että jonakin päivänä me tulemme kokoontumaan tuolla puolen sinun valtakunnassasi, jossa me emme eroa enää koskaan. Ja kun tätä vielä kutsutaan päiväksi, täällä maan päällä, tehkäämme työtä yhdessä kaikessa yksimielisinä ja–uskossa meidän Herraamme, Jeesukseen Kristukseen, Hänen valtakuntansa rakennukseksi.

Anna anteeksi meidän syntimme, rikkomuksemme sinua vastaan ja ottakoon Pyhä Henki kokouksen haltuunsa nyt, omaan johtoonsa ja saakoon kunnian. Sillä on kirjoitettu, Herraamme kirjoitti, että mitä te pyydättekin Isältä minun nimessäni, sen minä teen. Minä rukoulen tänä iltana, että me saisimme kokea Hänen läsnäolonsa, Hänen kunniansa verhoavan meidät kaikki. Me pyydämme sitä Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. Voitte istua.

² Hyvää iltaa kristityt ystäväni ja Jumalan valtakunnan kansalaiset. Me olemme todella kiitollisia, että olemme täällä tänä iltana palvelemissa teitä meidän ylös nousseen Herraamme Jeesuksen nimessä. Sydämeni on vähän–on hakannut melko kovasti nämä viimeiset hetket. Olen tavannut ulkomaalaisia ihmisiä Sveitsistä, juuri kun tulin sisään, ja he kertoivat minulle, kuinka Pyhä Henki yhtenä iltana kertoi heille heidän tilastaan, elämästään ja–ja kuinka he paranivat ja sitten tulivat sisälle ja kuulivat tuon ihanan laulun: ”Alas kirkkaudesta.” Jos on olemassa laulu, joka saa sieluni riemastumaan, niin se on tuo laulu: ”Alas kirkkaudesta.” Kuinka Jumala alentui, tuli alas, paljasti itsensä lihan ruumiissa ottaakseen minun paikkani syntisenä Golgatalalla, ja kuoli minun sijastani antaakseen minulle oikeuden elämän puuhun, jotta minä voisin syödä ja elää ikuisesti. Kuinka voisin torjua sen? Kuinka minä voisin torjua niin ihanan kutsun?

³ Sitten, tulin sisään kokoukseen ja tapasin täällä veljemme merten takaa, Ruotsista. Ja mietin, että minkälaista mahtaakaan olla sitten, kun me pääsemme kirkkauteen ja tapaamme nuo ihanat ihmiset, joita me tapasimme täällä silloin tällöin kokouksissa?

Veli Joseph, täällä, totta kai, kun hän–hän esittelee minut, minä–minä...Hän rakastaa minua kovasti, niinpä hän puhuu todella pitkään. [Veli Branham nauraa ja veli Boze puhuu hänelle.]

Kiitos, veli. Kiitos, veli. Kiitoksia sinulle, veljeni. Toivoisin, etten milloinkaan pilaisi tätä tunnetta veljeäni kohtaan tai muitakaan kohtaan—että meidän Herramme Jeesus pitäisi minut aina sellaisella paikalla, jolla minä voisin elää yhteydessä veljiini ja rakastaa heitä, koska minä todellakin rakastan heitä. Se on molemminpuolinen tunne ja yhdessä me olemme työtovereita, yhdessä Jumalan valtakunnan - ja Kristuksen Jeesuksen, Herran puolesta.

⁴ Ja nyt, huomenna, iltapäiväjumalanpalvelus alkaa luullakseni kahden maissa tai sinne päin. Ja uskon, että veljemme Ruotsista tulee puhumaan meille ja sitten huomisiltana on tämän kokoussarjan päätös. Koska minun pitää kiiruhtaa suoraan kotiin, aloitan huomisiltana, ehkä, ja maanantaina kahdelta, minun pitää olla Fort Knoxissa, Kentuckyssa ottamassa vähän lisää niitä piikkejä ulkomaanmatkan takia. Minä yritin selittää ihmisille, etten tarvitse niitä, mutta he eivät kuunnelleet minua. Ja minä vain...Minun käteni tulevat niin kipeiksi, ja he...Minä en tarvitse noita juttuja, minä—mutta—laki sanoo, että minun pitää ottaa ne. Raamattu sanoo: ”Anna keisarille, mikä keisarin on. Jumalalle, mikä Jumalan on.” Niinpä, jos—minun on otettava nuo rokotteet ja sitten saarnattava Evankeliumia ihmisille, niin miksi ei? Niinpä se antaa Jumalalle, mikä on Jumalan ja keisarille, mikä on keisarin.

⁵ Nyt, minä uskon, että Herra siunaa teitä jokaista. Minulla on muutama hetki jäljellä muutamalle sanalle. Ja nyt palatessani, yritän, jos Herra tahtoo, että Chicagolaiset täällä tänä iltana tietäisivät varmasti, että palvelustehtävästäni on sanottu, että ainoa epäkohta jonka kukaan näyttää löytävän on, etten voi palvella riittävän monia ihmisiä kerrallaan. Siis, minä todellakin toivon, että kykenisin. Minä—jos vain voisin, olisin enemmän kuin iloinen, jos voisin tehdä sen. Mutta se tapa, jolla minä palvelen, ei käy siihen. Minun palvelustehtävääni ei ole annettu sitä varten.

On sanottu, että herra Roberts, meidän veljemme, rukoilisi viidensadan ihmisen puolesta, samassa ajassa kun minä saan rukoiltua kahden puolesta. No, tottahan se on, mutta veli Roberts tekee sen, mitä Jumala käskää hänen tehdä, ja minun on tehtävä sitä, mitä Herra käskää minun tehdä. Niinpä, se on—niissä on ero. Pyhä Hengen seurakuntaa palvelevia tehtäviä on erilaisia. Ja veli Roberts on todella hieno uskon mies, ihailtava persoona, rakastava veli ja kentällä on monia sellaisia nykyään. Rehellisesti sanoen, minusta jokainen heistä on aivan huippu. Ymmärrätekö? Minä rukoilen heidän puolestaan kaiken aikaa.

⁶ Ja tämä suuri evankelista, joka tänään on kentällä, ehkä hän ei ole samaa mieltä jumalallisesta parantamisesta, ihana veljemme Billy Graham. Mutta, tässä eräänä päivänä, kun kuuntelin erästä radio-ohjelmaa, joka lähetettiin ympäri maata, minä kuulin, että hän oli sairaalassa Saksassa, tai jotain, sairaana munuaistukoksen takia. En voinut muuta kuin pysähtyä siinä paikassa, tiesin—tunsin myötätuntoa veljeämme kohtaan, ja rukoilin Jumalaa vapauttamaan

koska verta valuu vaaleana meidän välistämme. Se on—mene uskossa Golgatalle nyt ja ota vastaan verensiirto Jeesukselta Kristukselta ja tule terveeksi Jeesuksen Kristuksen nimessä. Olkoot niin. Halleluja.

⁷² Sisar, uskotko sinä? Sinulla on henkinen sairaus. Ja on toinenkin asia, sinulla on vatsavaiva, se kiusaa sinua. Sinun hermosi panevat vatsasi sekaisin ja aiheuttavat vatsahaavan, happovaivoja. Ruoka nousee ylös ja siitä tulee polttava tunne tänne sisälle. Jeesus Kristus parantaa sinut, juuri nyt minä panen käteni sinun päällesi ja nuhtelen tätä riivaajaa Jeesuksen Kristuksen nimessä. Jatka tietäsi riemuiten, kiittäen Jumalaa eikä sinun tarvitse enää syödä vauvanruokaa ja sen semmoista. Sinä tulet kuntoon. Sanotaanpa yhdessä: ”Kiitos Jumalalle.”

Uskotko sinä, että Jumala on parantanut sinut, kun sinä kävelit tuonne ylös, kun se...?...Juuri niin siinä tapahtui. Jeesus Kristus paransi sinut. Uskotko sinä, ettei sinua tarvitse leikata tuon kasvaimen takia? Uskotko sinä, että Jumala otti sen pois sinusta tuolla? Jatka tietäsi riemuiten ja tule terveeksi Jumalan kunniaksi.

Ja samanaikaisesti, kun minä sanoin sen hänelle, sinulle tuli merkillinen tunne. Se oli Herra...?...Jatka tietäsi ja Jumala sinua siunatkoon ja tule terveeksi. Halleluja!

⁷³ Haluatko sinä mennä nauttimaan illallisesi huolimatta vatsavaivastasi, joka sinulla on ollut jo pitkän aikaa? Mene ja nauti illallisesi, ja tuo vatsavaiva on lähtenyt sinusta ja sinä olet nyt parantunut.

Sisar, sinä kuolet, jos Jeesus Kristus ei ota pois tuota syöpää sinusta. Mutta uskotko sinä, että Hän tekee sen, nyt? Jatka tietäsi riemuiten ja tule terveeksi. Halleluja! Te saatatte pitää minua hulluna, mutta en minä ole. Rouva riemuitsee, ja menee tuolla onnellisena...

⁷⁴ Mitä ajattelet, herra? Sinä haluat päästä tuosta tyrästä, sinä joka istut siinä, juuri siellä takana. Kyllä vain. Jumala on parantanut sinut. Jos sinä uskot sen, nouse jaloillesi ja ota se vastaan juuri nyt. Jumala sinua siunatkoon.

Ja sinä istut siellä takana sydänvaivoinesi, ja toinenkin henkilö tulee sydänvaivansa kanssa siihen. Haluatko sinä päästä tuosta sydänvaivastasi, sinä joka istut siellä? Sinä tulet uskomaan sen. Usko se. Jumala tulee parantamaan sinut.

Hän, joka istuu sinun vieressäsi, onko se tuo rouva? Kyllä. Hänellä on nivelrikko. Panisitko kätesi hänen päälleen, niin hän paranee ja Jumala siunaa sen.

Mitä te tästä ajattelette, te rouva siellä, jolla on korkea verenpaine? Joka istut juuri siellä. Te, jolle minä puhun. Jolla on korkea verenpaine, te—te—te olette sekakielinen. Te puhutte saksaa. Te puhutte myös saksaa. Uskotko sinä koko sydäimestäsi, ja nousetko ylös ja tulet terveeksi Jeesuksessa Kristuksessa?

⁶⁸ Miten me kiitämmekään elävää Jumalaa Hänen armostaan ja Hänen hyvydestään. Olkaa kunnioittavia. Uskokaa koko sydämeštänne ja te saatte sen, mitä pyydätte.

Uskotko sinä minun olevan Hänen palvelijansa–koko sydämeštäsi? Kuunnelkaapa. Minä näen sinun yrittävän aika ajoin liikkuu, nousta ylös tuolistasi, ja hädin tuskin pystyt siihen. Sinulla on nivelrikko. Eikö olekin totta? Sinulla on myös veli, josta sinä olet kiinnostunut, etkö olekin? Ja hänellä on syöpä. Olet parantunut. Mene ja pane kätesi hänen päälleen niin hän paranee. Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä, ota vastaan Herran Jeesuksen siunaus.

⁶⁹ Uskotko sinä minun olevan Hänen palvelijansa? Sinä haluaisit olla...Sinä paranit istuessasi tuolla, mutta sinä haluaisit lapsenlapsesi paranevan nyt. Ja minä kerron sinulle, mikä häntä vaivaa. Jotain, mikä on hänen suussaan. Minä näen lääkärin etsivän, näen...Hänellä ei ole kitalakea, eikö niin? Mene ja pane kätesi hänen päälleen Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä.

Rouva, haluatko päästä tuosta vatsavaivastasi? Haluatko syödä illallisesi? Otatko nyt Jeesuksen vastaan parantajanasi? No sitten mene ja syö illallisesi Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä.

Tulkaa, rouva, uskotko sinä koko sydämeštäsi? Haluatko sinä päästä tuosta munuaisvaivastasi, te takana siellä, ja tulla terveeksi? Uskotko sinä, että Hän parantaa sinut? Uskotko sinä, jos minä panen käteni sinun päällesi nyt, kun Hänen voitelunsa on läsnä, joka tuntee sinut, etkä sinä voi piilottaa elämäsi Häneltä, vaikka haluaisitkin. Mutta uskotko, että Hän parantaa sinut? Hän on jo parantunut. Herran Jeesuksen nimessä, tulkoon se vahvistetuksi sisarellemme. Selvä.

⁷⁰ Haluatko päästä myös tuosta jäykkyydestä ja nivelrikosta ja kaikista ruumiisi sairauksista? Uskotko sinä, että Jeesus parantaa sinut jos me pyydämme sitä nyt?

Herra, Jeesuksen Kristuksen nimessä parantukoon tämä nainen, Jumalan kunniaksi. Aamen.

Nyt, mene riemuiten sisar, iloisena, kasvakoon sinun uskosi vähän suuremmaksi ja usko koko sydämeštäsi.

⁷¹ Uskotko sinä, rouva, koko sydämeštäsi? Jos Jumala kertoo minulle, mikä sinua vaivaa, otatko sinä Jeesuksen Kristuksen vastaan omana parantajanasi? Sinulla on joku–jonkinlainen sairaus, niin että olet...Sinä yskit kovasti koko ajan; astmaattinen sairaus, hermostuneisuutta myös. Uskotko, että Jeesus Kristus parantaa sinut? Jeesuksen Kristuksen nimessä, ota vastaan oma parantumisesi. Aamen. Selvä.

Tulkaa, rouva. Uskotko sinä koko sydämeštäsi? Haluatko päästä eroon tuosta anemiasta? Sinä et näytä siltä, että sinulla olisi anemia, mutta sinulla on,

hänet. Ja päivää...Ja kun aikaa kului, ja mitä hänen palvelustehtävänsä tuli, kuulin, että hän oli jo parempi ja taas palvelemassa. Jumala käyttää veljeämme suurella voimallisella tavalla ihmisten pelastamiseksi. Ja me arvostamme varmasti häntä, ja minä pyytäisinkin kaikkia kristittyjä rukoilemaan veljemme puolesta nähdessämme Jumalan käden hänen kanssaan, tai–pelastamassa kadotettuja.

Ja nyt minä rukoilen, että Jumala vapauttaa hänet täydellisesti. Kuulin, että hän on yhä tosi huonona, niinpä minä–minä rukoilen, että Jumala vapauttaisi meidän veljemme täysin, niin että hän kykenisi saarnaamaan evankeliumia. Hän tavoittaa sen tyyppisiä ihmisiä, jotka eivät tulisi minua edes kuuntelemaan, diplomaatteja, ja niin edespäin. Ainoa tapa, miten he saattaisivat tulla minua kuuntelemaan, olisi kenties, jos he tulevat tarpeeksi sairaaksi, he saattaisivat tulla. Mutta se voi melkein olla se ainut tapa.

⁷ Ja minulla on ollut etuoikeus rukoilla kuninkaitten ja monarkkien puolesta ja mahtimiesten enkä ole koskaan nähnyt Herran hylkäävän vielä yhtäkään, vaan että Hän on parantanut heidät. Kongressin jäsen Upshaw, yksi Yhdysvaltojen valtionjohdosta, oli ollut invalidi ja pyörätuolissa 66 vuotta ja parantui heti. Enkä minä ollut kuullut miehestä koskaan elämässäni. Hän istui pyörätuolissa yleisön takaosassa, kun Herra Jeesus näytti minulle näyn siitä, mitä oli sattunut ja mitä oli tapahtunut, ja hän parantui täysin. Ja me olemme siitä niin kiitollisia.

Ehkä, minä juuri...Kuinka moni on kuullut siitä tapauksesta, kuinka hän parani? Ei kovin moni. Uskoisin, että luen pikku sananpaikan ja tuon sen todistukseksi, koska minulla on enää vain 10 minuuttia aikaa puhua ja tulen puhumaan huomislana, ehkä tulette ajoissa. Apostolien teoissa, 2:ssa tai 3:ssa luvussa, 1. jakeen alusta:

Ja Pietari ja Johannes menivät pyhäkköön yhdeksännellä hetkellä, rukoushetkellä.

Silloin kannettiin esille miestä, joka oli ollut rampa hamasta äitinsä kohdusta ja jonka he joka päivä panivat pyhäkön niin kutsutun Kauniin portin pieleen anomaan almuja pyhäkköön meneviltä.

Nähdessään Pietarin ja Johanneksen, kun he olivat menossa pyhäkköön, hän pyysi heiltä almuja.

Niin Pietari ja Johannes katsoivat häneen kiinteästi, ja Pietari sanoi: "Katso meihin."

Ja hän tarkkasi heitä odottaen heiltä jotakin saavansa.

Niin Pietari sanoi: "Hopeaa ja kultaa ei minulla ole, mutta mitä minulla on, sitä minä sinulle annan: Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimessä, nouse ja käy."

Ja hän tarttui hänen oikeaan käteensä ja nosti hänet ylös; ja heti hänen jalkansa ja nilkkansa vahvistuivat,

ja hän hypähti pystyyn, seisoi ja käveli; ja hän meni heidän kanssansa pyhäkköön, käyden ja hypellen ja ylistäen Jumalaa.

⁸ Lisätäköön Herra siunauksensa Sanan lukemiselle. Se oli suurenmoinen hetki temppelissä sinä päivänä. Apostolit, heidän sydämensä olivat täynnä iloa ja mielihyvää. He olivat saaneet osakseen uuden kokemuksen Herrasta Jeesuksesta Kristuksesta. Heidän sydämensä olivat täynnä iloa. He ajattelivat: ”Voi, että jotain uutta jotakin oli tapahtunut.”

He olivat riemuissaan tietäessään, että Pyhä Henki oli–oli tullut, Isän pitkäaikainen lupaus. Luukas 24:49:ssä, Jeesus sanoi opetuslapsilleen: ”Teidän on...” tai sanoi: ”Pysykää Jerusalemin kaupungissa, kunnes teidän päällenne puetaan voima korkeudesta.” Ap. t. 1:8 Hän sanoi: ”Te saatte voiman, kun tämä Pyhä Henki on tullut teidän päällenne. Te tullette olemaan minun todistajiani Jerusalemissa, Juudeassa, Samariassa ja maan ääriin saakka.” Ja tietää, että tämä sama siunaus, joka heidän päällään oli, oli mennä maan ääriin saakka, on myös tänään sama. Se ei ole vielä saavuttanut edes kolmasosaakaan maapallosta tähän päivään mennessä. Kahdentuhannen vuoden jälkeen, meidän täytyy mennä tämän saman evankeliumi kanssa vielä 2/3 osaan maapalloa, sillä tämän voiman osoituksen on määrä mennä maan ääriin saakka.

⁹ Joitain päiviä myöhemmin Jeesus otettiin kirkkauteen. Hänen viimeiset sanansa opetuslapsille: ”Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia. Se siis tarkoittaa koko maailmaa. Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat. Minun nimessäni he ajavat ulos riivaajia, puhuvat uusilla kielillä, nostavat käsin käärmeitä tai juovat jotain tappavaa, eikä se vahingoita heitä. Jos he panevat kätensä sairaitten päälle, he tulevat terveiksi.” Kirjoituksiin on kirjoitettu, että Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti, Hebr. 13:8.

Sitä me emme voi kieltää. Se on Jumala Sanaa. Minä voin ohittaa sen ainoastaan oikeuttaakseni oman epäuskoni. Mutta jos minä tutkin ja kysyn: ”Onko tämä Jumalan Sanaa, kyllä vai ei? niin kyllä se on Jumalan sanaa.” Ja, mitä Jeesus sanoi ollessaan täällä maan päällä...Hän ei väittänyt olevansa mikään suuri persoona. Hän väitti olevansa vain–hän oli palvelija. Hän oli Jumalan Poika, ja Hän otti–eikä Hän hankkinut mitään mainetta.

¹⁰ Ajattelin tässä eräänä päivänä, että se mies joka ”loi” tekokäden, hankki todella mainetta itselleen, mutta tuo Mies, joka loi tuon aidon käden, ei niittänyt minkäänlaista mainetta. Se mies joka valmisti tekosilmän, saavutti kyllä mainetta sen tekemisestä, mutta se Mies, joka teki oikean silmän ei saanut minkäänlaista mainetta. Hän alensi itsensä, Jumala, Jehova, ilmestyi lihassa, tuli alas ja uhrasi itsensä meidän syntiemme ja sairauksiemme edestä. Jumalan

uskosi on parantanut sinut. Sinä voit jatkaa tietäsi iloiten. Jumala sinua siunatkoon. Sinä olet parantunut.

Pidä usko Jumalaan. Älä epäile, usko koko sydäimestäsi. Herran enkeli pysyy seisomassa täällä. Se on tämän pikku rouvan päällä, joka istuu aivan sinun takanasi siellä. On ollut auringonpistos, ulkona tuli liian kuuma ja hän kaatui. Ja sinä olet saanut siitä ikäviä seurauksia. Jeesus Kristus on parantanut sinut. Sinun uskosi on koskettanut Häntä, sisar. Tuo sama Herra Jeesus, joka sanoi tuolle naiselle: ”Verenvuotosi on lakannut.” Auringonpistos on lähtenyt sinusta nyt, ja sinä lähdet kotiin ja paranet. Jumala sinua siunatkoon. Nouse seisomaan ja anna Hänelle kiitos siitä, Hänen kunniakseen. Jumala sinua siunatkoon. Halleluja.

⁶⁶ Oi, kuinka te voitte epäillä meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ylösnousemusvoimaa? Se olisi synty. Jotkut uskovat. Minä haastan teidän uskonne Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä uskomaan todistukseni koskien Herran enkeliä. Että kun olin vauva, Hän, tuo tulipatsas oli sänkyni yläpuolella juuri sillä hetkellä, kun minä synnyin. Ensimmäinen asia, jonka muistan, on näky. Kymmenen vuotta sitten hän seisoi vierelläni, valkeisiin vaatteisiin pukeutuneena miehenä, pitkine hiuksineen ja sanoi minulle, että minä tulisi rukoilemaan sairaitten ihmisten puolesta ja sanoi minulle, että se oli lahja, joka annettiin Jumalan takia. Minä–mennä rukoilemaan sairaitten ihmisten puolesta. Minä pyydän teitä Herran Jeesuksen nimessä uskomaan sen, ja te tullette terveeksi. Kyllä vain. Se on uskalias haaste.

⁶⁷ Sinä, herra, joka istut siellä ja katsot minuun niin vilpittömästi, jolla on valkoinen paita, ja kaulus auki. Kyllä, herra. Sinä. Sinähän uskot minua, etkö uskokin? Tiedätkö sinä, mikä sinua vaivaa? Sinulla on ollut sydänvaiva, mutta ei ole nyt enää. Sinun uskosi on koskettanut Häntä. Sinä olet kiinnostunut jostakusta, se on sinun vaimosi. Ja hän istuu aivan sinun takanasi. Hänen hermonsä reistailevat, hän uskoo, että hänellä on joskus vaivoja sydämessä, mutta kyse on siitä, että vatsalaukku painaa sen hermoja. Hän on myös parantunut. Ja niin te voitte molemmat mennä kotiin ja parantua, Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä. Elävä Jumala olkoon ylistetty.

Uskotteko te, että minä olen Hänen palvelijansa? Hänen voiteluksensa on läsnä. Hänen voiteluksensa on teidän kanssanne. Sinä olet uskovainen. Sinä olet parantunut kerran aiemminkin yhdessä minun kokouksistani. Minä en muista sinua. Jumala tietää sen. Mutta kyse oli jonkinlaisesta jostain rinnassasi; siis oli–kyse oli kasvaimista rinnassa, kystojen tapaisista. Ja sinun kurkussasi oli jotakin vikaa. Sinut parannettiin. Kaikki on ohi. Toinenkin kysta on ilmestynyt vatsaan tai jonnekin päin alhaalle. Ja Jumala on parantanut sinut siitä nyt, niin että sinä voit jatkaa matkaasi ja iloita ja tulla terveeksi. Jumala siunatkoon sinua. Kiitos Jumalalle. Halleluja.

Tällä miehellä on käsi minun olkapäälläni, kun minä näen jonkin liikkuvan edessäni, muuttuvan valkoiseksi. Näen nuoren miehen seisovan tässä, todellisen nuoren miehen, ja tuo mies tekee jotakin vääriä. Se on paha, ja hän sai maksaa siitä. Tuo mies on saanut sukupuolitaudin, joka on pilannut hänen elämänsä. Ja tuo mies tulee vanhemmaksi; se alkaa vaikuttaa häneen. Hänellä on vaimo. Tuo mies on mennyt huonoon kuntoon. Hänen mielensä on häiriintynyt tällä haavalla. Hän ajattelee, että hän on ylittänyt rajalinjan, jolloin hänen syntinsä edestä ei ole enää anteeksiantoa. Nämä asiat ovat totta, herra. Jos ovat, nosta kätesi yleisölle, että ihmiset näkevät että se on totta.

⁶³ Tiedätkö nyt, että mitä tahansa se olikin, Jumala tuntee sinun elämäsi, tietää mitä sinä olet elämässäsi kokenut ja tietää, mitä sinä tulet olemaan. Onko näin, herra? Uskotko sinä, että Hän ottaa nyt pois...Sinä seisot Hänen edessään, ehkä lähempänä kuin olet koskaan elämässäsi ollut. Uskotko sinä nyt, että jos minä pyydän yhdessä tämän yleisön kanssa, ja panen käteni sinun päällesi, että Jeesus Kristus antaa sinulle sen, mitä sydämesi halajaa?

Hyvä taivaallinen Isä, kun kuolevaiset ihmishuulet liikkuvat ja sanovat: ”Kyllä,” minä uskon, että se tulee hänen sielunsa syvyyksistä. Ja minä pyydän nyt, että tuo inhottava sairaus lähtee hänen ruumiistaan ja hän tulee täysin terveeksi Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan nimessä. Aamen.

Jumala siunatkoon sinua veljeni. Mene, ja olkoon Jumalan rauha kanssasi. [Mies puhuu veli Branhamille.] Jumala sinua siunatkoon. Kiitos, herra, minä luotan siihen, että Hän tekee sen saman sinullekin. Jumala sinua siunatkoon.

⁶⁴ Hetkinen vain, herra. Paha henki lähti tuosta miehestä ja minä näen sen nousevan jostakin muualta, hetkinen...Oi, taivaallinen Isä, joka tiedät kaikki asiat, Hän...Se on—se on...sinun uskosi on pelastanut sinut rouva. Sinä, joka istut siinä hieroen kyynelehtiviä silmiäsi. Sinun hermosi ovat romahtaneet ja saatana on valehdellut sinulle. Saatana on sanonut sinulle, että sinä olet tehnyt anteeksiantamattoman synnin etkä sinä saa enää anteeksi. Sinun syntisi ovat anteeksiannetut, sisar. Jeesus Kristus parantaa sinut. Nouse jaloillesi ja ota se nyt vastaan Jumalan siunauksena. Nosta kätesi ja nouse seisomaan ja anna Hänelle kiitos.

Oliko siellä jotakin samanlaista kuin mikä vaivasi tätä miestä? Siellä. Saatana ajatteli, että Hän menisi sen ohi, mutta se ei onnistunut. Te olette molemmat vapaita. Jumala teitä siunatkoon. Jatkakaa tietänne iloiten. Herran enkeli seisoo heidän molempien lähellä. Olkoon Jumala kiitetty ja siunattu.

⁶⁵ Pidä hänestä kiinni, äiti, sinä itse, joka iloitset niin kovasti sinun ystäväsi parantumisesta. Rakastatko sinä häntä? Rakastatko sinä Herraa Jeesusta? Uskotko sinä, että minä olen Hänen profeettansa? Sinulla on kädet hänen ympärillään. Sinulla on nivelrikko eikö olekin? Sinulla ei enää ole sitä. Sinun

rakkautta ei voi edes ajatella, miten syvää ja miten puhdasta ja miten arvokasta ja miten jaloa on tietää, että Jumala teki sen omille vihollisilleen, ei rakastetuilleen jotka rakastavat Häntä, vaan Hänen vihollisilleen.

Minusta tuntuu usein, että jos Jumala oli halukas kuolemaan vihollistensa puolesta, säästääkseen omat vihollisensa helvetiltä, varmasti Hän on halukas myös parantamaan lastensa sairaudet. Eikö teistäkin tunnu siltä? Hän ajattelee niin paljon vihollistensa parasta.

Tuossa ensimmäisten apostolien kiihkeän toiminnan ajassa, he olivat valtavan onnellisia, koska heillä oli ollut kokemus. Heillä oli jotakin. Tämä on mitä tarvitaan tänäkin päivänä, kokemus.

¹¹ Jos me matkustamme Kaliforniaan ja menemme—joku ajaa teidät sinne, te ette varmaankaan halua kuskia joka ei ole koskaan ennen ajanut autoa. Te etsitte jonkun jolla on kokemusta. Ja jos teidän piti mennä—teidän pitää mennä leikkaukseen, tai hammasoperaatioon, ettehan te halua ketään joka ei tiedä mistä puhuu? Te haluatte jonkun, jolla on kokemusta.

Ja sillä tavalla asia on, kun me puhumme Jumalasta. Otetaan joku, jolla on kokemus, joka tietää mistä puhuu. Ja näillä apostoleilla oli ollut helluntaikokemus. He tulivat siunatuiksi. He saivat jumalallisen ilon ja heidän sydämensä aivan pulppusi sitä. Koko maailma oli heidän. Ja eikö ole aika paha juttu, että me olemme kadottaneet tuon ilon tänä iltana—tuon jumalallisen ilon joka ihmisillä joskus oli? Ja siten minä ajattelen, että kuinka maailma tarvitseekaan tuota kokemusta, joka noilla ihmisillä silloin oli.

¹² Siis, meistä Mooses, kun Mooses, palavassa pensaassa.... tuo lammaspaimen käveli eräänä aamuna pitkin tuota vanhaa polkua, jota hän oli kävellyt useita kertoja. Ja siinä hänen huomionsa kiinnittyi palavaan pensaaseen. Kävi ilmi, että Jumalan enkeli oli tuossa pensaassa. Ja nyt Hän puhui Moosekselle. Mooses oli kärsinyt katkeran tappion, mutta oli silti tietoinen että Jumala tulisi vapauttamaan Israelin lapset hänen kauttaan, ja hän oli vielä yrittänyt tehdä sitä 40 vuotta aikaisemmin, ja siitä tuli fiasko ja hän oli menettänyt näkynsä orjuutetun kansan voitosta ja vapaudesta.

Ja joskus pohdin, mahdoimmeko me seurakuntana epäonnistua, vaikka tiedämme, että Jumala on luvannut vapauttaa seurakunnan sen synnistä ja sen sairaudesta, ja tehdä meistä kansan, niin suolaisen kansan, että maailma isoaa ja janoaa sitä? Pohdin että mahdoimmeko me inhimillisissä ponnisteluissamme, teologioissamme ja sen semmoissa, ja isoissa, hienoissa rakennuksissamme ja niin edespäin, epäonnistua yrittäessämme esitellä sitä ihmisille, siksi että me teimme sen omassa viisaudessaamme? Me keksimme hankkia itsellemme uusia kouluja, kouluttaa saarnaajamme ja niin edelleen. Se, minkä me hylkäsimme—oikean periaattemme, aidon asian jonka Jumala käski meidän ottaa vastaan—oli antaa Pyhän Hengen johtaa seurakuntaa. Me

hylkäsimme sen, ja kun-me kadotimme jumalallisen ilomme. Meidän näkymme on nyt haalea.

Ihmiset odottavat Herran tuloa, ja silti atomipommeja roikkuu joka puolella ja on asioita joilla maailma voidaan tuhota hetkessä. Mutta ihmiset ovat menettäneet näkynsä Herrasta, koska he ovat asettaneet määräaikoja, jolloin Herran tulisi tulla, tiettyinä aikana. Ja he ovat tehneet kaikkia näitä juttuja omassa itsessään. Meidän on hellitettävä ja annettava Jumalan tehdä näitä asioita. Miten me voisimme tehdä näitä asioita ilman Pyhää Henkeä?

Ja nyt, Mooses oli katkerasti epäonnistunut, mutta nyt siellä kaukana, me näemme, kuinka hänen huomionsa kiinnittyi palavaan pensaaseen. Ja hän katseli tuota palavaa pensasta selvittääkseen, mikä sitä vaivasi. Ja hän käveli lähemmäksi sitä...Tuli yleensä herättää kiinnostuksen. Yleensä Pyhä Henki, kun se tulee tulen muodossa, se herättää ihmisten kiinnostuksen. Ja kun Mooses astui syrjään tarkastellakseen tätä palavaa puuta, joka ei palanut loppuun, Jumala puhui hänelle enkelin kautta tuoreen näyn.

¹³ Siis, katsokaapa, usko sai otteen aivan välittömästi. Vanhat asiat olivat poissa, ja Mooseksella oli nyt uusi näky. Hänellä oli ilmestys. Hän oli saanut kokemuksen. Hän oli kohdannut Jumalan. Hän oli puhunut Jumalan kanssa. Ennen sitä hän ei ollut kohdannut Jumalaa, hän oli ainoastaan luenut ja tiesi sen, mitä hänen äitinsä oli kertonut hänelle, kun hän oli kuunnellut mitä hänen äitinsä oli puhunut, tai kuullut, mitä hänen pastorinsa oli kertonut. Mutta nyt, Mooseksella on henkilökohtainen kokemus.

Sitä juuri seurakunta tarvitsee tänä iltana. Sen pitää lopettaa ylenpalttinen jumaluusopin opiskelu, ja sen on mentävä alttarille ja rukoiltava niin kauan, että henkilökohtainen kokemus palaa kiinni ihmis-sydämeen ja polttaa pois kaiken haaleuden, ja antaa uuden näyn.

¹⁴ Mooses oli siis saanut kokemuksen. Hän oli ollut todistamassa Herran Jumalan voimaa. Hän oli saanut todistaa molempia jumalallisessa parantumisessa; hänen kätensä oli ollut spitaaliläymä-hän pani sen poveensa ja veti pois ja se parani. Hän tiesi että Jumala oli parantaja, ja Jumala oli hänen kanssaan ja oli ilmestynyt hänelle henkilökohtaisesti.

Ja sillä tavalla Pyhä Henki tuli tämän apostolin päälle, joka sanoi: "Sitä, mitä minulla on..." Sitä juuri me tarvitsemme tänä iltana. Henkilökohtaisen kokemuksen Jumalan kanssa.

Mooseksella oli nyt henkilökohtainen kokemus. Siis, katsokaapa, miten usko hyppää sisään. Huomatkaa, mikä ero Mooseksessa nyt oli. Ja niin sitä vain lähdettiin Egyptiin-yhden miehen maahanhyökkäys, sinne vain valloitusretkelle eikä hänen kädessään ollut muuta kuin kuiva karahka. Mutta hän lähti tekemään sitä ja toteuttamaan sitä, mitä Jumala oli käskenyt hänen tehdä, sillä hänellä oli Jumalalta saatu tuore näky.

Rakas Jumala ja Isä, levätköön sinun Henkesi tämän naisen päällä. Tulkoon hän terveeksi, ja annetakoon hänelle, mitä hänen sydämensä halajaa, Jeesuksen, sinun Poikasi kautta minä pyydän tätä siunausta. Aamen.

⁶¹ Haluan jutella kanssasi uudelleen, hetkinen vain, rouva. Nyt, asiat tulevat minulle kuin uneksi jälkikäteen. Ymmärrätkö? Minä-minä haluan kysyä sinulta tätä, tiedätkö: ilman pienintäkään epäilyksen häivää siitä, mistä oli kyse...Minä en muista sinua. Mutta mistä sitten olikin kyse, se oli totta. Onko näin? Täysin totta. Ja aivan samaan aikaan, jokin voitelu oli sinun ylläsi kun minä sain yhteyden sinun henkeesi, että jokin oli...Onko asia näin? No sitten...Nyt, jos sinä uskot, se oli Herra Jeesus Kristus ja Hänen voideltu palvelijansa, silloin, kun minun käteni on pantu päällesi, kun tuo voitelu oli minun ylläni, sinun on saatava se, mitä sinä pyysit. Onko näin? Jos sinä uskot sen. Onko näin? Sinä uskot sen. Silloin sinä saat sen, mitä olet pyytänyt. Jumala sinua siunatkoon...?...

Olkoon Herra Jeesus siunattu. Uskokaa Jumalaan ja-ja älkää yhtään epäilkö. Uskokaa vain koko sydämeštänne ja koko mieleštänne.

Kuka tahansa siellä yleisössä, kuinka monella siellä ei ole rukouskorttia? Nostakaapa kätenne niin, että saan yleiskäsityksen siitä missä te olette, ja että haluatte parantua. Jumala teitä siunatkoon. Se on...Uskokaa vain, niin te tulette saamaan sen mitä te pyydätte.

No niin, antakaa tuon miehen tulla. Hyvää iltaa, herra. Rakastatko sinä Herraa Jeesusta? Hän on ihmeellinen eikö olekin? Hän on elävän Jumalan Poika. Ja Hän on meidän Lunastajamme ja meidän Parantajamme. Kun Hän oli täällä maan päällä, Hän-Hän...Jos Hän olisi täällä ja käyttäisi minun vaatteitani, jotka Hän on antanut minulle, hän juttelisi teidän kanssanne vähän aikaa. Hän tuntisi teidän vaivanne ja-ja Hän...

Ja nyt, jotkut ihmiset ehkä ajattelevat että minä luin tuon henkilön ajatukset. Se on täysin väärin. Herra, näethän...Tulkaapa tänne ja pankaa kätenne minun olkapäälleni, saadakseni kontaktipisteen, että saan yhteyden teihin kuten Jeesus sanoi: "Pankaa kätenne sairaitten päälle."

⁶² Nyt, jos Herra Jeesus antaa minulle näyn täällä, ja Hän kertoo minulle, ja jos tuo näky puhuu, jos niin tapahtuu, nyökyttäkää päätänne, menikö se oikein vai ei, mikäli Hän antaa minulle näyn. Ja nyt, minä tunsin tämän tulevan sieltä takaa, että te ajattelitte että minä luen tämän miehen ajatukset. En lue. En todella. Mutta mitäs jos minä kertoisin teille, että Jeesus Kristus oli ajatustenlukija? Uskoisitteko te sen? Varmasti Hän oli. Hän ymmärsi ihmisten ajatukset. Onko näin?

Nyt, jospa te kertoisitte minulle, mikä ero on ajatusten ymmärtämisellä ja ajatustenlukemisella [telepatia-suom.] ...Ei niin kuin nämä pahalaisen paranormaalit lukijat täällä, kyse on paholaisesta. Paholainen otti mallia Jeesuksesta Kristuksesta.

tuli vähän levoton olo, kun tapasin ystäviä ja semmoista ennen lavalle tuloani. Niinpä keskustelen kanssasi hetken nähdäkseni, mitä Hän...

Me emme tunne toisiamme, luulisin, sinä ja minä, emmehän? Ja Herra Jeesus tuntee meidät molemmat, eikö tunnekin? Hän tuntee meidät molemmat, ja minä uskon, että Hän tulee tekemään jotakin meidän hyväksemme.

Yleisölle: tunteeko kukaan teistä siellä tätä naista? Sinä tunnet...Joku tässä yleisössä, tunteeko joku hänet? Kyllä. Selvä.

⁵⁹ No niin, minä en tunne häntä. Jumala tietää, että tämä on ensimmäinen kerta elämässäni kun minä tapaan hänet. Mutta Jeesus Kristus on noussut kuolleista, siis, ottakaamme evankeliumi että tämä perustuu Raamattuun. Mitä Hän tekisi tälle naiselle? Kun hän on sairas, no, Hänhän sanoisi että Hän paransi hänet Golgatalla, kuollessaan hänen puolestaan. Mutta nyt, Hän tietäisi täsmälleen, mikä hänessä on vialla. Hän kenties juttelisi naisen kanssa hetken, niin kuin teki tuolle naiselle siellä kaivolla. Hän saisi selville, mikä naista vaivasi, tai mitä hän odotti, tai jotain sen tapaista. Sellainen olisi tämän päivän Jeesus, millainen eilisen Jeesus oli. Onko näin? Näin Raamattu kertoo Hänestä. Sellainen Jeesus olisi tänään.

Siispä me olemme Hänen palvelijoitaan. Jos me voimme nöyrytyä täysin niin, ettei meillä ole enää yhtään omaa ajatusta, kun Pyhä Henki käyttää meitä, Hän ehkä toimii samalla tavalla. Ja jos Hän toimii, asia on selvä. Minä en kykene pakottamaan Häntä, ymmärrättehän sen. Mutta jos Hän tulee ja voitelee, no, silloin Hän tekee sen. Olen siitä varma.

No niin, onpa tämä kaunis kaupunki, eikö olekin? Ihana, suuri kaupunki, mutta se on vanhanaikaisen herätyksen tarpeessa. Jokainen-jokainen kaupunki on sen tarpeessa. Näin asia on. Jokainen kaupunki tarvitsee sitä.

⁶⁰ Pyhä Henki on nyt täällä. Ja sinä olet tietoinen siitä, että jotakin tapahtui juuri tuolla hetkellä. Sinä olet täällä tapaamassa minua ruumiinvaivan takia, joka on, tuleva leikkaus. Se on kasvain sinun ruumiissasi, ja se...Se on-se on vatsassa. Sinun vaivasi on vatsassasi ja se on kasvain, joka painaa. Sitä se on. Totta.

Ja nyt, uskotko että olen kertonut totuuden Raamatusta? Jospa keskustelisin kanssasi vielä vähän aikaa, että saisin selville mitä Hän sanoo, yleisön takia (ymmärrättekö?), vähän pitempään. Ja...

Siis, sinähän tiedät, että minä en tiedä sinusta mitään, mutta Hän tiesi mikä sinussa on vialla. Silloin se, mitä sinä tunnet nyt, on Hänen läsnäolonsa, onko näin? Ja nyt, sinä olet...Kyllä, on jotakin. Näen, että sinä olet jättänyt jonkun rakkaan tai jotakin. Se on-se on sinun aviomiehesi, ja hän on...Jotain on vialla, hän on...Se on kohta. Avio-aviomies on saanut jonkin kohtauksen, onko näin? Se on totta. Menisitkö kotiin, ja panisit kätesi hänen päälleen, ja pitäisit huolta, että hän pääsee siitä ja paranisi? Tule tänne.

Se mitä seurakunta tarvitsee tänä iltana, ja mitä me yritämme tehdä, ystävät, on tuoda tuore näky Jumalan luota, että ihmiset näkisivät, että Jumala elää yhä ja hallitsee ja liikkuu seurakuntansa kanssa, ja niin Hän tulee tekemäänkin, kunnes Jeesus tulee vastaanottamaan sen. Näky. Kokemus.

¹⁵ Kerran eräs pikkukaveri nimeltä Daavid, varsinainen...Hän meni armeijaan, jossa hänen veljensä olivat, viemään kakkuja ja rusinoita heille. Ja me huomaamme, että tuo iso Goljat-niminen öykkäri seisoi joen vastapäisellä rannalla, kukkulan toisella puolella ja pullisteli siellä ja pilkkasi Israelia. Ja kävi ilmi, että Israel oli menettänyt uskonsa. Se oli kadottanut jumalakokemuksensa, ja ihmiset joutuivat olemaan vain hiljaa. Kukaan ei sanonut mitään. He pelkäsivät tuota isoa öykkäriä.

Mutta sitten hän tuli taas esiin ja pullisteli eräälle, joka uskoi Jumalaan. Se oli pikku Daavid, pikkuisessa lammasturkissaan, ehkä punakkakasvoinen pikkuvesseli. Hän ryntäsi esiin ja sanoi: ”Antakaa minun taistella tuota vihollista vastaan. Ette kai te kerro minulle, että te, elävän Jumalan armeija, seisotte paikallanne ja annatte tuon ympärileikkaamattoman filistealaisen häväistä elävän Jumalan armeijaa?” No mutta, hänhän häpäisi veljensä. Se, mitä me tarvitsemme tänä iltana, on joku, jolla on Daavidin lailla kokemusta, joka nousee pystyyn ja sanoo: ”Siis sanotteko te minulle, että te annatte ihmisen tai ihmisjoukon nousta ja kertoa, että ihmeiden aika on ohi ja että Jeesuksen veri kuivui 1900 vuotta sitten, eikä meidän enää tarvitse kuin vain liittyä seurakuntaan?”

¹⁶ Se, mitä me tarvitsemme tänään, on hyvä, vanhanaikainen Paavalin herätys ja Pyhän Hengen kaste, sellainen kuin se, joka lankesi helluntaipäivänä, ja toi ihmiset jälleen takaisin elävään uskoon Jumalaan. Täsmälleen näin. Minä uskon kyllä synnin tunnustamiseen ja siihen, että noustaan ylös ja otetaan Jeesus Kristus vastaan, hyvähän se on. Minä uskon kaikkeen tuohon, mutta ystävät, me tarvitsemme jotakin enemmän kuin se.

Aabraham uskoi Jumalaa uskon kautta, ja Hän antoi hänelle ympärileikkauksen sinetin merkiksi hänen uskonsa vahvistamisesta. Ja kun sanotaan: ”Sinulla on usko Jumalaan”, jos sinun uskosi on oikea, Jumalalla on velvollisuus antaa sinulle Pyhän Hengen kaste siinä paikassa vahvistaakseen sen, että Hän on hyväksynyt sinun uskosi. Aamen. Näin on.

¹⁷ Huomatkaa siis, että pikkuinen Daavid- kun hän oli laittautunut valmiiksi lähteäkseen taistelemaan tuota jättiä vastaan, no, kuningas luultavasti ihaili hänen rohkeuttaan. Hän sanoi: ”Nyt, poika, minä todella ihailen sinun rohkeuttasi, mutta sinun tulee muistaa, me emme enää elä Mooseksen ajassa. Me elämme ajassa, jolloin näitä asioita ei enää ole.” Hän sanoi: ”Tulehan tänne, minä varustan sinut kaikesta huolimatta.” Ja niin hän otti omat varusteensa ja pani ne tuon pienen pojan, Daavidin, päälle. Ja hän pani oman-

oman kilpensä hänen käteensä ja tuon suurensuuren haarniskan, joka melkein lyttäsi pikku Daavidin maahan.

Ja hän sanoi: ”Kuulkaas, ottakaas tämä vehje pois päältäni. Minä en ole koskaan käyttänyt tällaista. En ole koskaan kokeillut tällaista. En edes tiedä mikä se on.” Mutta hänellä oli yksi asia. Hänellä oli kokemus lingon käytöstä, niin että hän tiesi Jumalan olevan hänen kanssaan tuossa lingossa. Sitä juuri hän tarvitsi.

¹⁸ Saul tajusi, että tuo Saulin kirkollinen liivi ei istu Jumalan miehen päälle. Ja niinpä se painoi hänet lyttyyn. Juuri se on se asia, joka kiikastaa monen miehen kohdalla, jotka olen kohdannut ympäri maata, huomattavissa seurakunnissa ja semmoisisissa, korkea-arvoisien miesten kohdalla. He uskovat tämän vapautuksen sanoman, he uskovat Herran Jeesuksen sanomaan ja Hänen voimaansa, mutta he ovat niin kirkollisten seurakuntiensa kahleissa, etteivät he kykene näkemään yhtään edemmäksi kuin seurakunta, eikä se päästä heitä yhtään edemmäksi. Se, mitä me tarvitsemme tänään, on että joku astuu esiin, jolla on vähän kokemusta ja linko, niin kuin Daavidilla oli.

Daavid sanoi: ”Minä en ymmärrä mitään sinun teologiastasi, ja noista miekoista ja niin edelleen, mutta sinun palvelijanasi, tämän lingon kanssa—minä olen kokenut sellaista, että Jumala antoi minun tappaa sillä yhden leijonan ja tappaa sillä yhden karhun. Ja jos Hän antoi minun tappaa sillä leijonan, niin varmasti tuo ympärileikkaamaton filistealainen on iltapäivällä minun.” Jumala, anna meille vähän lisää näitä punaposkisia poikia, joilla on tuollaisia punaposkisia kokemuksia, jotka ottavat Jumalaa Hänen Sanastaan ja uskovat että kaikki, mitä Hän sanoo, on totuus. Aamen. Sitä me tarvitsemme tänä iltana, rakkaat kristityt ystävät.

Ja nyt haluan teidän huomaavan, hän lähti ulos ja osoitti tarkalleen, että Jumala oli hänen kanssaan, koska hän oli kokenut sen, että Jumala kykenee antamaan viholliset hänen käsiinsä, lingon avulla.

¹⁹ Kerran pikkuinen, vanha kunnan kaveri, nimeltään Simson, pikkuinen kikkarapäinen heppu, suunnilleen tämän kokoinen. Olen joskus nähnyt taiteilijan maalaaman kuvan hänestä, noiden ovien kanssa, jotka tuskin olisivat mahtuneet tänne auditorioon. No, eihän minulle olisi ollut mikään mysteeri nähdä sellaisen miehen ottavan kaupunginportit mukaansa ja häipyvän niiden kanssa—sen kokoisen miehen. Ei olisi ollut mikään mysteeri tappaa leijona käsillään, sen kokoiselle miehelle. Mutta tuo näkemys on väärä. Simson oli pikkuruinen heppuli, pikkuinen, kikkarapäinen heppu, seitsemän lettinsä kanssa, kuin joku pikku lälläri, ja hän näytti kyllä kaikelta muulta kuin mieheltä. Mutta, kun Jumalan Henki tuli hänen päälleen, hän pystyi tappamaan leijonan tai minkä tahansa. Mutta siihen tarvittiin Jumalan Henki.

⁵⁵ Katsokaas, iso sonni oli hyökkäämässä pellon poikki viedäkseen henkeni, ja minä—minulla ei ollut mitään mahdollisuutta päästä sitä karkuun. Ja sen sijaan että olisin alkanut pelätä, olin pahoillani tuon eläimen puolesta. Ja se pääsi muutaman jalan päähän minusta. Se oli juuri tappanut jonkun värillisen miehen, parisen kuukautta aiemmin Burken farmilla. Ja minä sanoin: ”Sinun Luojasi on minun Vapahtajani. Enkä minä vaivaa sinua, olen matkalla pellon poikki. Ja nyt, meidän Luojamme nimessä, Herran Jeesuksen, mene nyt tuonne ja pane maata tuon puun alle.” Ja kaveri tuli suunnilleen viiden jalan päähän minusta ja pysähtyi ja näytti aika uupuneelta. Se katseli oikealla ja vasemmalle. Se käveli pois ja asettui makuulle puun alle. Näin on. Minä olin pahoillani sen puolesta. Minä rakastin sitä. Täsmälleen näin.

⁵⁶ Siis, tämä kyllä kuulostaa hullulta, mutta kuulehan ystävä, kun apostoli Paavali, kun tuo käärme tarrasi hänen käteensä, jos hän olisi sanonut: ”Voi tavaton, tuokaa pian jodia tai jotakin seerumia,” hän olisi ehkä vahingoittunut. Mutta hän oli niin Pyhällä Hengellä ladattu että vain katsoi sitä, ilman pelon hiventäkään, vain ravisteli tuon elukan tuleen ja jatkoi vain. Näin on.

Ihmiset pelästivät. Kun syöpä kouraisee, sinä sanot: ”Voih, lääkäri sanoi: Minä kuolen.” Se juuri tappaa sinut. Sano: ”Ulos täältä. Minä olen Jeesuksen Kristuksen palvelija. Sinulla ei ole oikeutta pitää minua hallussasi.” Ja tarkoita sitä koko sydäimestäsi. Katso mitä tapahtuu. Sinun täytyy—sinä et voi jäljitellä sitä. Sinulla täytyy olla se.

Metsästäjänä, kuinka monta kertaa olenkaan samoillut metsissä ja ollut kasvatusten petoeläinten kanssa, vain seissyt ja katsellut niitä muutaman hetken, ne kääntyvät ja menevät pois tieltä. Juuri niin. Jos pelkää, älä edes yritä sitä. Mutta jos et pelkää, anna mennä vain. Jos sinä pelkää, älä edes yritä luottaa Herraan tänä iltana. Parempi kun lähdet takaisin ja kysyt lääkäriltä, voisiko hän tehdä jotakin sinun hyväksesi. Mutta jos et pelkää ja rakastat Häntä, ota Hänet vastaan tänä iltana ja katso, mitä tapahtuu. Hän tekee sen. No niin.

⁵⁷ Olkaa kaikki kunnioittavia nyt. Samalla kun urut soivat, muutama rukouksen sana vielä:

Isä, sinun Poikasi, Jeesuksen Kristuksen nimessä, minä en tiedä miksi minä kiidyn niin helposti tänä iltana kohdatessani näitä ihmisiä juuri ennen lavalle tuloani, mutta Herra, minä pyydän, että sinä armossasi auttaisit minua juuri nyt, ja voitelisit minut tätä palvelusta varten, Isä, sillä täällä on satoja ihmisiä odottamassa. Ja kenties tänä iltana, tulee ehkä käännekohta ja sitä seuraa suuri siunaus. Minä pyydän tätä Jumalan kunniaksi, Hänen Poikansa, Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.

⁵⁸ No niin, ehkä, jos saan puhua tämän naisen kanssa hetken täällä, ystävät. Yleensä Pyhä Henki on jo läsnä, kun aloitan rukoilemisen. Mutta minä olin—

⁵¹ Ja niinpä minä menin takaisin pihaan ylistäen Jumalaa ja palasin takaisin, ja vanha ruohonleikkuri kävi kuin kello, tiedättehän, ja palasin takaisin. Ja auto ajaa pihaan, niinpä minä ehkä vietän pari tuntia ihmisten kanssa, ja sitten kenties joku toinen tulee sinne ja pilaa päivän. Ja seuraavana päivänä ruoho on kasvanut tosi pitkäksi.

Ja sitten minä menin taas takapihalle ajamaan ruohoa. Ja palattuani sinne, otin paidan pois päältäni, koska olin takapihalla, mistä kukaan ei nähnyt minua. Ja leikkasin ruohoa ja oli niin kuuma kuin olla ja osaa. Ja leikkasin seinän pikku aidan vierestä, minulla on siellä pieni pääskysenpönttö, jonka rakensin että lapset voisivat katsella, kun pääskysset menevät sisään. Mutta siellä sattuikin asumaan herhiläisparvi. Ja kun minä täräytin siihen parveen, hätistin ne ulos, ja olin yltä päältä isojen herhiläisten peitossa niiden lennellessä ympärilläni.

⁵² Siis, tämä saattaa kuulostaa oudolta. Luitteko te sen tarinan, siitä kirjasta, nimeltä–kun se raivohullu ryntäsi sinne Portlandissa, Oregonissa, ja oli tulossa tappamaan minut. Muistatteko sen kirjan? Ei minulla ollut mitään tuota miestä vastaan. Säälin ja rakastin tuota kaveriparkaa. Hän vain oli siinä tilassa. Minä olin pahoillani hänen puolestaan. Hän–hän ehkä, jos tuo henki olisi ollut poissa hänestä, hän–hän olisi rakastanut minua. Meidän on rakastettava vihollisiamme. Ja kun tämä–tämä...vain pieni hetki, kun he valmistautuvat.

⁵³ Ja olin yltympäri mehiläisten peitossa. Ja sen sijaan, että olisin ollut peloissani, tunsin rakkautta noita herhiläisiä kohtaan. Siis, tämä kuulostaa hullulta, mutta se on totta. Jotakin tapahtui. Ja ajattelin: "Pikkukaveriparat ehkä olivat päivänunilla, ja sitten minä menin ja häiritsin niitä." Ja olin törmännyt siihen tällä tavalla, ja ne olivat aivan tosissaan. Ne ympäröivät minut ja minä pysäytin ruohonleikkurini. Sanoin: "Olen pahoillani pikkuystäväni, että häiritsin teitä, ja olen pahoillani. Olen Jumalan palvelija. Eikä ihmekään, että te olette vihaisia minulle, koska minä häiritsin teitä. Mutta minä olen Jumalan palvelija ja minä rukoulen ja palvelen Hänen kansaansa, niinpä minulla ei ole tällä kertaa aikaa leikkiä teidän kanssanne. Kipaiskaapa takaisin Jeesuksen–Herran Jeesuksen nimessä, ja menkää koppiinne." Ja Raamattuni edessäni, kristittynä sananpalvelijana ja Jumalan tuntiessa sydämeni, nuo mehiläiset lensivät parvena minun ympärilläni vielä pari kertaa, ja ne menivät jonoon yksi kerrallaan ja menivät takaisin koppiin...?...Juu-u, ja totta se on. Yhtenä päivänä, eräällä isolla farmilla...todella...

⁵⁴ Onko jo valmista? Kuinka monta on nyt jonossa? Haluatteko vielä vähän? Tarvitsetteko vielä lisää? Selvä. Tuokaa viimeiset neljä luokseni. Mihin me jäämme? Viiteentoistako? Selvä, tuokaa minulle 20 sitten. Pankaa ihmiset jonoon, jos haluatte, kahteenkymmeneen asti. Selvä.

Ja eräänä päivänä, kun hänet oli ahdistettu erään vuoren rinteelle ja tuhat filistealaista oli hänen kimpussaan, hän ei tiennyt mitä tehdä, mutta hän poimi maasta vanhan kuivuneen muulin leukaluun, ja koetti selkäänsä, olivatko nuo seitsemän lettiä vielä tallella, hän hyökkäsi päin kaiken sen kanssa, mitä hänellä oli tappaen nuo tuhat filistealaista, eikä hänellä ollut mitään muuta tarjota heille. Vaan hän sanoi: "Minulla ei ole teille tarjota muuta kuin vain leukaluu, ja niinpä annan teille sitä." Ja hän tappoi tuhannen filistealaista. Se, mitä me tarvitsemme tänään, on muutama ihminen, joka käy Jumalan kanssa suoraan todelliseen asiaan.

²⁰ Kerran olin menossa jalkapallostadionille, jossa minulla piti olla kokous. Ja siellä ovella, en koskaan unohda sitä, oli kyltti sanoen: "Taistelussa ei ole kyse siitä, minkäkokoinen koira on, kyse on siitä, minkäkokoinen taistelu koirassa on." Ja juuri sitä me tarvitsemme tänä iltana, että jollakin on riittävästi rohkeutta ja selkärankaa. Sillä, kuuluuko hän johonkin kirkkokuntaan ei ole merkitystä; tai onko sinulla jumaluusopin tohtorintitteli tai mitä sitten onkaan. Jeesus Kristus on vierelläsi niin kauan kuin sinä saarnaat tinkimätöntä elävän Jumalan Sanaa, ja pitäydyt siinä. Jumala lupasi vahvistaa sen ja...Se on täsmälleen totta.

Muistan tuon Samgar-nimisen pikkukaverin, silloin tuomarien aikaan siellä. Hänellä ei ollut mitään. Hän ei ollut mikään soturi. Hän ei tiennyt taistelemisesta mitään. Filistealaiset olivat hyökkäämässä ja tulivat ryöstääkseen heiltä kaiken, mitä heillä oli. Ja heti, kun he saivat jotakin kerätyksi varastoon, nuo filistealaiset tulivat ja ryöstivät heidät, ottaen sen pois.

Ja melkein sillä lailla meidän herätyskokouksemme laita on tänään. Me aloitamme ja saamme herätyksen alkuun ja heti kun evankelista lähtee, tai ihmiset hajaantuvat eri suuntiin, silloin filistealaiset tulevat ja sanovat: "No niin, ihmeiden aika on ohi. Eihän sellaista edes ole. Ainoastaan teo...Se on vain psykologiaa. Se on–on vain telepatiaa, tai jotakin sen tapaista."

²¹ Voi tavaton. Minä saatan nähdä, kuinka tuo vanha kunnon pikku Samgar seisoo siellä ja tarkkailee katua, ja siinä tulevat filistealaiset, marssien. Hän ei ollut mikään soturi. Hän ei tiennyt taistelemisesta mitään. Mutta yhden asian hän tiesi: että hän oli juutalainen ja hänellä oli oikeus puolellaan. Hänet oli ympärileikattu ja Jumala oli hänen kanssaan. Ja niinpä hän nappasi siitä vanhan häränpistimen. Siinä kaikki, mitä hänellä oli. Hän tarjosi sitä oitis kuudellesadalle filistealaiselle ja tappoi häränpistimellä kädessään jok'ikisen noista aseistetuista miehistä, koska hän otti askeleen sen varassa, mikä oli oikein ja uskoi Jumalaa.

Se, mitä me tänä iltana tarvitsemme, on vähän lisää Samgareita. Eikö olekin näin? Joku, joka astuu Jumalan Sanan kanssa esiin ja sanoo, että tämä on totuus, [tyhjä kohta nauhassa] ja älä pelkää. Jumala tulee vahvistamaan Sanansa. Hän on velvollinen.

²² Voi, kun ajattelen Raamatun suuria sankareita. Se muistuttaa minua siitä, kuinka jokin aika sitten olin täällä vuorilla, ja tarkkailin sorsia, kun niitä oli siinä vedessä joka puolella, pulikoimassa ympäriinsä siinä. Mutta kun tuo aivan ensimmäinen kylmä tuuli alkaa puhalttaa, nuo kunnon pikku sorsat lähtevät sieltä. Ne töräyttävät kaksi tai kolme kertaa, ja lähtevät Louisianan riisipelloille niin kovaa kuin siivistään pääsevät. Mikä niitä nyt vaivaa? Ne eivät tarvitse mitään teologiaa. Se on syntynyt sorsaksi, ja koska se on sorsa, sillä on vaisto. Ja jos se on sorsa, se ymmärtää, että odotettavissa on kylmiä säitä ja vaisto käskee sitä muuttamaan pois; menemään sinne, missä on lämpimämpää ja parempaa laidunta. No, jos-jos sorsa kykenee siihen, koska on sorsa, mihin ihmisen pitäisi pystyäkin Pyhän Hengen kasteen avulla, kun hän on syntynyt uudesti Pyhästä Hengestä? Hänen pitäisi kyetä tietämään, että milloin ikävyyksiä on odotettavissa, niin hän voi hypätä Jumalan varaan ja vilkuttaa uskon siivillään hyvästit, ja vetäytyä tuon asian tieltä, sairauden alta, lähteä noiden kahlehtivien olosuhteiden alta pois ja kaikkien noiden asioiden alta. On Jumalan aika lähteä liikkeelle ja tehdä noita asioita, ja suoda Herran Jeesuksen läsnäolo siunaukseksi, ja antaa seurakunnalle voima ja suuria asioita minä päivänä hyvänsä. Jumala on luvannut että Hän tekisi sen.

²³ Jumala on sanonut: ”Aikojen lopussa, Hänen Henkensä vuodatettaisiin korkeudesta ja Hän antaisi nähdä näkyjä ja merkkejä ja ihmeitä maan päällä.” Ja kaikkia näitä eri asioita– Jumala on luvannut tehdä niin. Ja jos Jumala on luvannut tehdä niin, Hänellä on velvollisuus huolehtia siitä. Ettekö tekin usko sen? Kyllä vain. Varmasti huolehtii. Ja sitten, kun tämä...

Panin myös kerran merkille että pikkuinen satakieli, jolla oli tapana–kun minä olin baptistiseurakunnan paimenena. Tulin usein yöaikaan ja tuo pikku kaveri istui siellä ja se katseli aina ympärilleen. Ja kun se näki tähden jossakin, pilviin tullessa vähän rakoa ja tähden näkyessä, se päästi ilmoille niin äänekkään laulun kuin sen pieni sydän vain antoi periksi. Miksi? Se tiesi, että aurinko paistoi jossakin, sillä se näki siitä todisteen. Tähti loisti ja todisti, että aurinko paistoi jossakin, että aurinko oli vielä olemassa.

²⁴ Ja tänä iltana, veljeni, ajattelen että sinä päivänä, jona Pyhä Henki laskeutuu kuin väkevä tuulispää, se puhalttaa pimeyden pilvet pois, ja me saamme vanhanaikaisen herätyksen, jossa Pyhä Henki vuodatetaan. Se saa kenet tahansa kristityn nousemaan ja olemaan kirkas [Jes. 60:1–suom.] sillä minä tiedän Jumalan yhä elävän ja hallitsevan ja vuodattavan Henkensä ihmisten päälle–kyllä, varmasti–tässä ajassa, jossa me nyt elämme.

Jos voisin mennä ulos aamulla ja katsoa tuota suurta aamutähteä ja sanoa: ”Aamutähti, mikä saa sinut loistamaan?”

Jos se voisi vastata minulle, se sanoisi: ”Veli Branham, en minä itse loista. Aurinko paistaa minuun.”

⁴⁸ No niin, tässä on–tässä on voima...Minäpä, kun ihmisiä pannaan jonoon, minä kysyn tätä. Kuinka moni täällä uskoo siihen, että kaikkein olennaisin asia Jumalan valtakunnassa on rakkaus? Näin se on. Nyt, minä uskon teille pienen salaisuuden. Jos te rakastatte ihmisiä, ihmiset kyllä tietävät sen. Tiesittekö te sen, että ihminen on itsessään luoja? Kuinka moni uskoo siihen? Hän on Jumalan poika langenneessa luonnossaan.

Nyt, kun me katselemme Chicagon siluettia taivaanrantaa vasten, me ymmärrämme, että ihminen on enemmän kuin eläin rakennellessaan tällaisia kaupunkeja ja tehdessään kauniita venesatamia ja niin edelleen. Hän on luoja.

Oletteko koskaan olleet sellaisen ihmisen lähellä, jonka lähellä on tosi hyvä olla. Oletteko...Niitä on ollut. Mistä siinä on kyse? Kyse on ilmapiiristä, jonka he kykenevät luomaan ympärilleen. On ollut myös mukavia ihmisiä, mutta silti heidän lähellään ei kestä olla. Heidän ilmapiirinsä tekee sen. Kyse on rakkaudesta. Rakkaus menee syvälle. Se tekee suuria asioita. Ja Jeesus Kristus on Jumalan rakkaus.

⁴⁹ Ennen minä ajattelin, että Jumala oli minulle vihainen, mutta Kristus rakasti minua. Ja sain selville, että Kristus on Jumalan todellinen sydän. Hän on Jumalan sydän. Jeesus Kristus on Jumalan sydän. Nyt, rakkaus voittaa. Rakkaus peittää synnin, tai rakkaudella päästään eroon synnistä. ”Jumala rakasti niin maailmaa, että Hän antoi ainokaisen Poikansa. Kuka tahansa, joka uskoo Häneen ei huku vaan hänellä on iankaikkinen elämä.”

Siis, rakkaus peittää synnin tai parantaa sairaat. Nyt, sinä voit käyttäytyä ikään kuin rakastaisit ihmisiä. Sanot: No, minä–minä, neiti Jones, siis, en–en tule hänen kanssaan kovin hyvin toimeen, mutta minä rakastan häntä.” No, kyllähän neiti Jones sen verran ymmärtää. Varmasti hän ymmärtää että et todellakaan rakasta. Et rakasta, riippumatta siitä, kuinka paljon yrität näytellä sitä. Ja niin on jumalallisen parantamisenkin laita, ja minkä muun tahansa. Sitä ei pysty matkimaan. Sinulla on oltava se. Sinun pitää...

⁵⁰ Kuinka moni rakastaa minua kaikesta sydäimestänsä? Minä haluan kertoa teille yhden pikku tarinan. No niin. Toivon, että luottamuksenne on tosi syvä nyt. Tämä saattaa kuulostaa vähän oudolta teistä. Monet teistä ovat olleet minun kotonani, niin kuin näen veli Woodin istuvan täällä ja nauravan minulle, koska hän tietää mikä tämä kokemus on. Voi, ihmiset tulevat ja menevät ja tähän tiedätte, millaista se on.

Ja viime kesänä, en saanut edes nurmea leikattua taloni edestä. Ja minä–jokseenkin niihin aikoihin, sain takapihan käytyä läpi, ja etupiha vain kasvoi. Ja aloin leikata vähäsen ja ihmisiä tuli pihaan, minun piti lähteä rukoilemaan heidän puolestaan ja minä tulin aina takaisin ja sain taas leikatuksi muutaman kierroksen. Ja pääsin melkein etupihalle ja niinpä minä...Vaimoni sanoi: ”Ethän sinä voi mennä rukoilemaan noiden sairaiden ihmisten puolesta nuo haalarit päälläsi. Tule sisään vaihtamaan vaatteesi.”

Kun Hän kohtasi tuon naisen siellä kaivolla, Hän–Hän jutteli hänen kanssaan niin kauan, että sai selville mikä naista vaivasi. Kun Hän puhui ihmisten kanssa, Hän käsitti heidän ajatuksensa. Ihmisten usko kosketti Häntä.

Tänä iltana, ihmiset täällä yleisössä voivat koskettaa Häntä uskolla, jos Hän olisi täällä lavalla niin se saisi Hänet kääntymään ja sanomaan: ”Sinun syntisi ovat anteeksiannetut,” tai: ”Sinun syöpäsi on parantunut,” tai mikä sitten sinua vaivaakin ja Hän kertoisi sinulle sen. Uskoteko te sen? No, sitten, Hän–Hänellä ei ole muita käsiä kuin nämä meidän. Hän on täällä lavalla Hengen muodossa, ei muita silmiä kuin meidän, ei korvia kuin meidän, ei kieltä kuin meidän. Niinpä annetaan Hänen saada kaikki. Salaisuus on se, että sinä alistut jumalallisessa rakkaudessa rakastavan Isän käsiin, ja annat Hänen ottaa sinut valtaansa. Siinä kaikki.

⁴⁶ Rukoilisimmeko näiden nenäliinojen puolesta: Herra, jonka nimeen me luotamme, Jeesus Kristus, Jumalan Poika. Tulkoon sinun Henkesi kaikkien näiden päälle, niiden, joita nenäliinat edustavat, ja tulkoon jokainen parannetuksi ja terveeksi, Herran Jeesuksen Kristuksen ylösnousemusvoimalla. Me lähetämme ne sitä varten. Herra, Jumala, pidä niistä huolta ja tee tämä omaksi kunniaksesi, ja armahda noita sairaita, kärsiviä ihmisparkoja. Joidenkin heidän kohdallansa, lääkärit kenties ovat jo luopuneet toivosta. Heidän ainoa toivonsa on, että tämä nenäliina saavuttaa heidät merkiksi siitä, että kristitty seurakunta rukoilee heidän puolestaan. Minä pyydän sitä, Isä, että niin tapahtuisi. Aamen.

⁴⁷ Kiitos, veli. Mikä olikaan...? U:t [kirjaimet] Kuinka monta? Satako? No, katsotaanpa, kuinka monta me voimme ottaa tänne tänä iltana. Aloitetaanpa numerosta 1. U, numero 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, viiteentoista ja 20:en asti. Sillä ei ole väliä, kuinka monta otetaan, mutta liian monia ei voi ottaa kerrallaan. Aloitetaanpa 1, 2, 3, 4, 5, ja mennään 15 asti. Katsotaan sitten, kuinka monta jää vielä seisomaan tänne.

Nyt, sillä aikaa, kun he tulevat, sallikaa minun kysyä seurakunnalta jotakin, hetkinen vain. Katsokaapa ihmisiä. Useampi ihminen paranee siellä yleisössä kuin täällä ylhäällä, eikö totta? Ja muistakaa tämä, että pitkän aikaa sen jälkeen, kun olen lähtenyt täältä, te löydätte ihmisiä, jotka ovat olleet tässä kokouksessa, jotka tulevat olemaan aivan normaaleja ja terveitä. Eilisiltana tapahtui jotakin, mitä en todella ole nähnyt pitkään aikaan, ja se oli kun paha henki lähti eräästä ihmisestä, näin sen lähtevän fyysisesti, ja niin kävi. Minä katselin sitä eilisiltana. Minä–kristityt ystäväni, minä en ole kiihkoilija. En usko kiihkoiluun. Minä olen vielä enemmän sitä vastaan kuin te, koska minun velvollisuuteni on olla sitä vastaan. Minun tehtäväni on vähentää sitä ja pitää seurakunta järjestyksessä. Minä en usko kiihkoiluun, mutta minä tunnen Jeesuksen Kristuksen ylösnousemusvoiman, ja tiedän että riivaajia on olemassa.

²⁵ Eräs lääkäri sanoi minulle jokin aika sitten, keskustellessani hänen kanssaan, hän sanoi: ”Veli Branham, mikä noita ihmisiä vaivaa,” hän sanoi: ”Hehän ovat aivan suunniltaan, se saa heidät käyttäytymään tuolla lailla, huutamaan ja ryntäilemään alttarille.” Hän sanoi: ”Sehän on tunteilua.”

Minä sanoin: ”Tohtori, pitäisihän sinun tietää sen verran, että täytyy olla jotakin joka kiihdyttää hermoja ennen kuin ihminen voi olla tunteellinen.”

Varmasti täytyy. Jokin on läsnä. Ja totta on, että kun Pyhä Henki laskeutuu, se lietsoo porukan tunteilemaan. Ihmiset istuvat siellä voideltuina Jumalan Hengellä ja Pyhä Henki pyyhkäisee heidän ylitseen, se synnyttää tunteilun. Sen täytyy.

Jeesus sanoi: ”Jos nuo hiljenisivät, niin kivet alkaisivat välittömästi huutaa.” Minkä sille voi? Oi että, kun sitä ajattelee.

”Ei kyse ole ihmisistä,” hän sanoi. Eivät nuo ihmiset loista. Kyse on Pyhästä Hengestä, joka loistaa heissä ja saa aikaan noita asioita. Se tekee sen. Ei ole kyse ihmisistä. Kyse on Jumalan Hengestä ihmisissä, joka saa heidät uskomaan. Jumalan Henki heidän päällään antaa heille vapauden. Kyse on Jumalan Hengestä heidän päällään, joka saa ihmiset tuntemaan itsensä vapaaksi.

²⁶ Vähän aikaa sitten, menin läpi–minä...Metsästäessäni minä haluan lähteä vuorille. Siellä on vanha lähde josta minä mielelläni juon. Ja tuo lähde pulppuilee jatkuvasti. Se on iloisin koskaan näkemäni lähde, pul–pul–pul–kaiken aikaa. Ja minä pysähdyn sen äärelle yhtenä päivänä ja sanoin: ”Mikä sinut saa niin iloiseksi? Sekö, että kauriit juovat sinusta? Mikä saa sinut niin pulppuamaan?”

Ja, jos se olisi osannut puhua, lähde olisi sanonut–se sanoisi: ”Ei.”

Minä sanoin: ”Siksikö, että karhut juovat sinusta?”

Se sanoisi: ”Ei.”

”No, ehkäpä se, että minä juon sinusta, saa sinut pulppuamaan?”

Jos se olisi kyennyt puhumaan se olisi sanonut: ”Veli Branham, en se minä ole joka pulppuilee, vaan kyse on jostakin minun takanani, joka työntää minua ja saa minut pulppuamaan.”

Ja niin on jokaisen ihmisen laita, joka on syntynyt Jumalan Hengestä. Elävät vedet virtaavat hänestä. Hän ei ole se, joka kuplii, vaan Pyhä Henki hänen takanaan saa hänet kuplimaan ja saa hänet uskomaan ja johtaa häntä yhä korkeampiin korkeuksiin, syvempiin syvyyksiin ja kokemuksiin Herran Jeesuksen Kristuksen kanssa. Sitä juuri me tänään tarvitsemme, ryöpyäviä lähteitä, se ottaa korkin pois ja antaa vesien virrata. Sitä me tarvitsemme tänään.

²⁷ Te näette jonain aamuna, kun kaste...Olen katsellut sitä monia kertoja, kun näen kasteen laskeutuvan öiseen aikaan. Katsellut ja nähnyt kuinka kaste

laskeutuu. Ja joka kerta, kun aurinko nousee–oletteko koskaan huomanneet, kuinka iloinen pikku kastepisara on? Se säkenöi ja kimmeltää ja säkenöi ja kimmeltää. Minä kysyin eräänä aamuna, puhuin luonnolle, joka oli minun–oli minun ensimmäinen Raamattuni. Sanoin; ”Mikä saa sinut niin kimmeltämään, pikku kastepisara?”

Ja näytti siltä kuin jokin olisi vastannut minulle ja sanonut: ”Tiedätkö, viime yönä, minä olin tuolla ylhäällä. Ja olen–tiedän, että menen taas takaisin ylös, sillä minä kuulun sinne, kauas tämän vanhan, kuuman maan yläpuolelle, tuonne ylös, jossa kosteus pysyy. Ja kerran minä olin siellä, ja minä olen iloinen, koska aurinko paistaa minuun ja kun aurinko paistaa minuun, se saa–se vetää minut takaisin sinne, mistä minä olin.”

Ja uskon että se on oikein. Ja syy miksi voit tehdä sen ja kimmeltää, on koska sinulla on kokemus. Sinä olit siellä ylhäällä kerran.

Ja ajatelkaapa sitä, että kun ihminen on todella syntynyt uudestaan ja otettu pois tästä elämästä toiseen, siunausten ja kirkkauden valtakuntaan. Jonakin päivänä vanhurskauden aurinko tulee paistamaan yli koko maan, ja ne, joilla on sellainen kokemus, tullaan tempaamaan ylös kohtaamaan Häntä ilmassa, tuonne ylös jossa ne ovat olleet, kirkkauden valtakunnassa, ja kadottaneet itsensä. Ja kaikki, jotka ovat siinä ympärillä–he eivät kiinnitä mitään huomiota siihen, keitä on ympärillä, he ovat kerran olleet siellä ylhäällä. Ja kun he joutuvat sellaisiin olosuhteisiin, Hengen voitelussa, tuo Mestarihenki, Jeesus Kristus tulee jonakin päivänä vaatimaan seurakuntaansa.

²⁸ Luin tässä jokin aika sitten, tai veli Moore, veljeni luki minulle. Uskon, että se oli joku suuri entisajan kirjoittaja joka sanoi: ”Hän oli nähnyt erään kaikkein kauheimmista koskaan näkemistään näyistä, kun hän näki kotkan, taivaan linnun, olevan häkissä. Ja se hakkasi päätään kaltereita vasten, ja se hakkasi siipiään kaltereita vasten niin, että kaikki sen sulat olivat lähteneet sen siivistä. Sulat olivat lähteneet sen päästä ja kaulasta, ja se hakkasi siivillään ja yritti päästä vapaaksi, kunnes se oli kuolemanväsynyt ja tipahti maahan, ja sen väsyneet silmät tähyilivät ympäriinsä, tähyilivät taivaalle, sinne mihin se todellisuudessa kuului, mutta häkki pidätteli sitä. Se ei päässyt läpi noiden kaltereiden, joita sen lopen uupuneet silmät katselivat.”

²⁹ Kyllä, totta, se oli kauhea näky. Mutta on yksi, vielä ikävämpi näky kuin se: nähdä miehiä ja naisia jotka ovat syntyneet Kaikkivaltiaan Jumalan kuvaksi, joiden pitäisi olla Jumalan poikia ja tyttäriä, kirkkokuntien kahleissa jotka pitävät heidät sisällä, siinä...Pitämässä heidät erossa siunauksesta, johon Kaikkivaltias Jumala haluaisi heidän astuvan; Hänen vapautuksensa läsnäolon voimaan ja Hänen Pyhän Henkensä siunauksen voiman läsnäoloon, joka lankesi niin kuin tapahtui helluntaipäivänä niin, että ihmiset saattoivat sanoa maailmalle: ”Sitä, mitä minulla on, minä annan sinulle.”

⁴² Ja sitten, minä uskon että Jeesus sanoi näin, Hän sanoi: ”Niitä asioita, joita minä teen, tulette tekin tekemään maailman loppuun asti.”

Minä uskon, että näiden asioiden piti seurata Jeesuksen Kristuksen ylösnousemusta. Silloin, jos kerran Sana opettaa että Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti, me ymmärrämme, että sen mitä Hän teki silloin, Hänellä on velvollisuus Sanaansa kohtaan, minun vaatimattomasta mielestäni, pitää Sanansa kansansa edessä. Jos minä lupaan teille olla täällä, ja vapaaehtoisesti...No niin, Jumala ei lupaa, jos Hän ei voi seistä asian takana. Minä voin luvata ja minun on ehkä peräännyttävä, mutta Jumalan ei tarvitse tehdä sitä. Ja jos Hän on luvannut olevansa sama eilen, tänään ja iankaikkisesti, niitä asioita joita Hän teki, tulee seurakuntakin aina tekemään aina maailman loppuun asti. Hänen oma sanansa velvoittaa Häntä toteuttamaan sen, mitä Hän on luvannut. Nyt, ainoa, mikä estää sen tapahtumisen on oma epäuskomme. Siinä kaikki. Se on ainoa asia. Meidän...

⁴³ Tämä, että rakastaa Häntä...Voi, me sanomme: ”Me uskomme. Me rakastamme.” Mutta, jos meillä olisi rakkaus, meillä olisi usko, sillä se on...”Täydellinen rakkaus karkoittaa kaiken pelon.” Ja kun pelko on lähtenyt, usko on täydellistä. Te pelkäätte, ettei Hän pidäkään sanaansa, mutta minä uskon että Hän pitää. Ja nyt me ymmärrämme mitä Hän teki.

Kun Hän oli täällä, Hän ei sanonut: ”Tuokaa tuo minulle niin minäpä parannan hänet.” Se oli aika lailla päinvastoin. Minä uskon, että Hän kykenee herättämään kuolleet. Uskotteko te siihen? [Seurakunta sanoo: ”Aamen.”] Mutta Hän ei herättänyt kaikkia kuolleita. Hän herätti ainoastaan kolme kuollutta koko palvelustehtävänsä aikana, kuten Sana mainitsee. Kolme on vahvistus.

⁴⁴ Ehkä ihmiset tulivat sanomaan: ”No niin, katsokaa nyt tuota kaveria. No mutta, jos hän kerran herätti Lasaruksen, niin tulkoon meille tänne ja herättäköön sitten minun enoni. Sittenhän nähdään, pystyykö hän siihen vai ei.” Varmasti tuollaisia arvostelevia juttuja tuli, juutalaiset vihasivat Häntä niin kuin tekivät. He puhuivat näin.

Katsokaa, kuinka Hän meni Betesdan lammikon ohi, missä oli kaikkia noita rampoja, raajarikkoja ja sokeita ihmisiä. Hän raivasi tiensä suoraan tuhansien ihmisten välistä, rampojen, raajarikkoisten, vammaisten, sokeiden, vesipäisten pienten lasten ja niin edelleen, niin että Hän pääsi tuon parien päällä makaavan miehen luo ja Hän paransi tuon miehen ja käveli pois ja jätti loput makaamaan sinne.

Ja kun juutalaiset kuulustelivat Häntä samassa kappaleessa, Hän sanoi: ”Totisesti, totisesti minä sanon teille: Poika ei voi itse tehdä mitään, vaan sen, minkä hän näkee Isän tekevän, sitä myös Poika samoin tekee.”

⁴⁵ No niin, jos Hän on noussut kuolleista, ja Hän on tänään sama Jeesus, eikö Hän teekin samoin?

³⁸ Isä, me kiitämme sinua sinun Sanastasi. Sinun Sanasi on elämä. Sinä sanoit: ”Usko tulee kuulemisesta; kuuleminen Jumalan Sanan kautta.” Ja minä rukoilen, että sinä siunaisit tätä kuulijakuntaa tänä iltana. Pidä heidät lähelläsi aina, Herra, ja kirjoita heidän nimensä kätesi ihoon. Pane heidät Herran Jeesuksen sydämelle, ja pysyköön jokainen heistä kristittynä siihen asti, kunnes kuolema vapauttaa heidät tuonpuoleiseen.

Luopio, tänä iltana, hävetkööän hän itseään ja tulkoon kotiin taivaallisen Isän tykö. Synnintekijä, katukoon hän ja tulkoon kotiin. Ja me rukoilemme, että sinä parantaisit sairaat ja vaivatut. Ota kunnia tästä palveluksesta, sillä me jätämme itsemme sinun haltuusi nyt, niin että sairaat paranisivat. Jeesuksen Kristuksen, sinun Poikasi nimessä, Aamen.

³⁹ No niin, jumalanpalveluksista, minä...varmistun siitä, mitä–mitkä kortit on annettu tänään. Ja me...selvä.

Me voisimme seistä tässä ja puhua tunteja. Palattuani, kun olen tullut takaisin ulkomailta, minä aion muuttaa tämän tavan pitää näitä rukousjonoja ja niin edelleen. Mutta nyt tällä kertaa, huomislaitana on näiden Chicagon kokousten päätös tällä kerralla. Sitten me lähdemme länsirannikolle ja sitten sieltä taas New York Cityyn ja sitten ulkomaille.

Rakastan teitä kovasti, ja minä ymmärrän, että te rakastatte minua siitä, miten te käyttäydyste. Me tunnemme sen molemmin puolin.

⁴⁰ Ja nyt ainoa tapa, jolla me kykenemme rukoilemaan sairaitten puolesta, ainoa tapa, minkä minä tiedän, on...Siis tässä, niin että varmistun siitä, että te ymmärrätte sen mitä väitän, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika ja Hänet naulittiin ristiin ja Hänet haudattiin ja kolmantena päivänä Jumala herätti Hänet kuolleista. Ja Hän oli 40 päivää ja yötä opetuslastensa parissa täällä maan päällä. Ja neljäntenäkymmenentenä päivänä Hän nousi ylös, ja sanoi opetuslapsilleen menevänsä pois eikä maailma näkisi Häntä enää. Mutta he taas näkisivät Hänet ja Hän tulisi olemaan heidän kanssaan, siis opetuslastensa kanssa, ja kautta jokaisen sukupolven maailman loppuun asti. ”Ja katso, minä olen teidän kanssanne aina maailman loppuun asti.” Uskoteko te tämän? [Seurakunta sanoo: ”Aamen.”]

⁴¹ Minä uskon, että helluntaipäivänä annettiin Lohduttaja, joka on tuo Pyhä Henki, joka on seurakunnalle annettu Jeesuksen Kristuksen Henki. Ja Jeesus elää seurakunnassaan, kansassaan tänä iltana, aivan kuten Hän eli heidän kanssaan liharuumiissaan. Lihan oli kuoltava uhrina lunastaakseen meidät takaisin Jumalalle, maksuksi kuolemanrangaistuksesta, jonka me aiheutimme.

Ja nyt, minä uskon että Hän tulee fyysisesti, ruumiillisessa hahmossa jonakin päivänä, aivan samalla tavalla kuin lähtikin, tuo sama Jeesus, joka söi ja joi–ja jutteli opetuslastensa kanssa. Minä uskon, että Hän tulee ja uskon, että siinä on ainut vastaus maailman nykyisiin ongelmiin. On...Näin on.

Sitä juuri me tarvitsemme tänä iltana. Sen tyyppisen siunauksen, Herran Jeesuksen Kristuksen tyyppisen -. Hän on kuolleista noussut, tänä iltana. Hän on täällä meidän keskellämme tänä iltana. Hän on täällä tehdäkseen meille mitä tahansa me Häneltä pyydämme, oikealla tavalla, Isältä. Hän lupasi tehdä sen. ”Mitä tahansa te pyydätte minun nimessäni, sen minä teen.”

³⁰ Toiseksi...Herra Upshaw, kun hän parani, niin kuin minä kerroin teille, minä kerron teille hänen todistuksensa hetken, parin päästä, odottakaa hetki. Olin Los Angelesissa, Kaliforniassa. En ollut kuullut tuosta miehestä koskaan elämässäni. Kävelin lavalle, diakonit ja vahtimestarit ja he olivat tuoneet minut sinne. Aloin kutsua rukousjonoa koolle, koska herra Baxter oli juuri saarnannut voimallisen saarnan, ja–ja minulla ei ollut tarvetta sanoa mitään. Joten kävelin lavalle ja aloin kutsua rukousjonoa. Ja alkaessani kutsua jonoa, näin pikkupojan leikkivän heinäkasassa. Ja hän tipahti, mursi selkensä. Näin lääkärin valkoisine viiksineen, silmälasit nenänvarressa, tekevän töitä hänen selkensä kanssa. Näin hänen tulevan isoksi mieheksi ja kirjailijaksi ja niin edelleen ja minä kerroin, mitä olin nähnyt.

³¹ Ja minä jatkoin ja kutsuin rukousjonon koolle–aloin kutsua sitä, ja sitten minä kuulin jonkun nousevan ylös sieltä ja sanovan jotain. Herra Baxter tuli luokseni hetken päästä ja sanoi: ”Se mies, jota sinä kuvailit, istuu tuolla tuolissa, hän on kansanedustaja Upshaw.”

Ja minä sanoin: ”Minä en tiennyt hänestä mitään.”

Ja niin hän meni toisen mikrofoniin ääreen ja sanoi: ”Poikani, minäkö...” – sanoi: ”Tuo on aivan totta. Miten sinä oikein tiesit noista asioista?”

Minä sanoin: ”Näin sen näyn kautta.”

Ja hän sanoi: ”Se mies, joka vihki sinut, tri. Davis, baptistiseurakunnassa käski minun tulla tänne. Ja siksi minä olen täällä.” Hän sanoi: ”Olen käynyt parantamiskoukussa pikkupojasta lähtien ja yrittänyt tulla terveeksi. ”Mutta,” hän sanoi, ”olen ollut 66 vuotta rampa.” Ja hän oli tuolloin 86-vuotias.

Ja minä sanoin: ”Siis, nyt, herra, toivoisin, että voisin tehdä teidän hyväksenne jotakin. Voin sanoa ainoastaan sen, mitä näen.”

³² Ja sitten kokous jatkui taas, ja kun ihmisiä alettiin tuoda lavalle, minä näin tohtorin seisovan minun edessäni kilpikonnakuvioiset silmälasit päässään, ja hänellä oli sellainen takki, jossa on sellainen pieni pyöreä kaulus, sellainen pieni lääkärintakki ja hän seisoi siinä ilmassa, kädet puuskassa, päätänsä pudistellen tällä tavalla näin. Ja minä katselin häntä alaspäin, ja tuo lääkäri oli juuri operoinut värillisen pikkutyön, ja oli poistanut kitarisat ja tyttö halvaantui siitä. No, kun minä sanoin sen, kaukana hänestä, eräs vanha värillinen äiti päästi kirkaisun ja siinä hän jo tuli työntäen lastenvaunuja ja

sanoi: ”Herra, armaa, se oli minun lapseni ja se oli juuri se lääkäri joka hänet operoi.”

Ja vahtimestareiden piti yrittää pitää hänet poissa lavalta, koska meillä oli nuo kortit, tuon jonon takia. Se on oikeudenmukainen ja paras tapa mitä me tiedämme.

³³ Ja tuo vanha äiti veti lastansa tällä tavalla ja hän tuuppi vahtimestareita syrjään kaikkiin keinoihin. Ja hän halusi päästä lavalle.

Minä sanoin–katsoin tuota lasta, sanoin: ”Kyllä, täti. Se on tuo pikkutyttö.” Ja minä–minä sanoin: ”Lääkäri on nuori kaveri, hänellä on musta sliipattu tukka.”

Nainen sanoi: ”Kyllä, näin se on.”

Minä sanoin: ”No niin, minä...”

Hän sanoi: ”Tuleeko lapseni ollenkaan paranemaan?”

Sanoin: ”Täti, minä en tiedä. En voi sanoa sitä teille. Ainoa, mitä minä voin, on tehdä sitä, mitä näen. Siinä kaikki. Sillä tavalla meidän Herramme, Jeesus sanoi. Hän sanoi: ’Minä en voi tehdä mitään ennen kuin Isä näyttää minulle’” Sanoin: ”Varmasti, teillä on usko uskoa, että tämä lapsi tulee terveeksi, tai että tämä toinen herrasmies täällä tulee terveeksi, jos Jumala voisi mennä sinne ja puhua hänen–kuka hän–hänestä yleisölle.”

³⁴ Sanoin yhdelle vahtimestareistani; ”Nyt, tuokaa rukousjono.” Ja erästä rouvaa tuotiin ja taas minua puhuteltiin tällä tapaa ja minä katsoin. Näytti siltä kuin jokin musta häivähdys olisi liikkunut yleisön yläpuolella. Minä ajattelin, että se oli jotakin pahaa. Mutta se lakkasi, kun se tuli konkreettiseksi, se oli tie tai katu, ja tämä värillinen pikkutyttö kulki sitä tietä nukke käsivarsillaan ja tuoditti sitä, tällä lailla. Veli, se oli sillä selvä.

Saatana ei pysty lähettämään tarpeeksi perkeleitä helvetistä, pysäyttämään sitä. Jumala on jo sanonut niin. Se on tarkalleen oikein.

Ja suunnilleen niihin aikoihin, minä sanoin: ”Täti, teidän rukouksenne on kuultu ja Jeesus Kristus on parantanut sinun lapsesi. Nouse jaloillesi.”

Ja äiti sanoi: ”Paraneeko minun lapseni?”

Sanoin: ”Se on terve nyt.”

Ja kun hän oli–puhui minun kanssani, lapsi nousi pystyyn ja sanoi: ”Äiti,” ja ojensi kätensä tällä tavalla. Hän oli ollut halvaantuneena hartioista alaspäin kaksi vuotta. Ja siinä–ja tuo äiti ja tytär, kädet toistensa ympärillä, molemmat huusivat ja itkivät ja ihmiset pyörtyilivät ja kaikkea sellaista seisoessaan ympärillä.

³⁵ Minä katselin yleisön yli, ihmisten päiden yli ja siinä meni tuo vanha kansanedustaja ruskeassa liitურaitapuvussaan, nyökkäillen jokaiselle, suoraan yleisön poikki. No sitten, sanoin: ”Kansanedustaja, onko sinulla ruskea

liitურaitapuku?” Hänellä oli silloin musta puku, tai sininen puku ja punainen solmio.

Hän sanoi: ”Kyllä vain. Minulla oli se juuri pari päivää sitten.”

Minä sanoin: ”Herra Jeesus Kristus on parantanut sinut. Sinä voit nousta seisomaan ja parantua, sillä näin sanoo Herra Jumala: Hän arvostaa sinua ja sinä olet parantunut.

Oltuaan invalidi 66 vuotta, työnnettävänä rullatuolissa ja sängyissä, tuo vanha kansanedustaja pomppasi jaloilleen, ryntäsi lavalle ilman kainalosauvoja, ilman mitään, koski varpaitaan tällä tavalla ja hän pysyi tekemään melkein puolivoltin ja oli täysin normaali ja terve.

³⁶ Herran Jeesuksen Kristuksen voima, joka nosti kuolleista, on tekemässä samaa tässä talossa tänä iltana, mitä Hän teki silloin ja on tehnyt ympäri maailman. Kaukana, muilla mailla, minkä arvaattekin, voitte kuvitella, miten tulisin toimeen ilman...Ja täällä on ihmisiä, esimerkiksi veli Ruotsista. Teitä on eri paikoista, pohjoisesta–Suomesta, ja–ja Afrikasta, joissa en osaa yhtäkään sanaa ihmisten kieltä tai mitään. Mutta Pyhä Henki osoittaa tiettyä henkilöä ja puhuu ihmisille, ja kertoo heille–mikä on tullut ilmi tulkkauksen kautta, että ihmiset ymmärtävät ne asiat, joita he tekevät ja synnin elämässään. Eikä se ole kertaakaan ikinä pettänyt, koska kyse on Herrasta Jeesuksesta Kristuksesta, samasta eilen, tänään ja iankaikkisesti. Minä rakastan Häntä.

³⁷ Anteeksi, että olen pidätellyt teitä näin kauan. Hetkinen vain, niin me kutsumme rukousjonon ja alamme rukoilla sairaitten puolesta.

Herra kanssanne rakkaat ystäväni. Monella teistä on velvollisuuksia huomenna seurakunnassa, sanokaa paimenellenne terveisiä minulta. Minä en–olen täysin yhteiskristillinen. Minä uskon, että kaikki kristityt ovat veljiä ja sisaria ja meidän pitäisi palvoa yhdessä. On tosi paha asia, että nuo raja-aidat rikkovat välimme ja niin edelleen. Enkä ole koskaan elämässäni, kertaakaan, milloinkaan syyllistynyt käännättämiseen, ainakaan tietoisesti, tai sanonut, mihin seurakuntaan ihmisten pitäisi kuulua. Minä uskon, että ihmisellä on vapaus päättää, missä seurakunnassa hän haluaa käydä. Ja minä rukoulen, että Jumala siunaisi teitä. Minä–ehkä olette–ette tarvitse uutta seurakuntaa. Te saatatte olla seurakunnassanne hyvän vanhanaikaisen herätyksen tarpeessa, sitä te saatatte tarvita. Minusta me kaikki olemme sen tarpeessa. Ja teille paimenillenne täällä–Jumala teitä siunatkoon. Sinä saatat olla kanssani eri mieltä Jeesuksen Kristuksen nousemisesta kuolleista, kuinka se todistaa, että Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Jos olet, olet silti minun veljeni. Rukoulen, että Jumala siunaisi sinua, antaisi sen sinulle anteeksi, ja että tuo suurenmoinen päivä koittaa, kun me asetumme valtakuntaan–Jeesuksen jalkojen juureen, ja me näemme siellä ne monet tuhannet, joille olemme saarnanneet, kaikki pelastettuina ja turvassa sillä puolella. Jumala olkoon kanssanne nyt, kun me rukoilemme.